

A CERN méréseit igazoló új egységes energia elmélet (UNITHE) és hasznosítása az energia átalakításokban

The new unified theory of energy (UNITHE) supporting CERN measurements and its utilization in energy transformations

Dr. FEKETE Gábor

Kapcsolati Energia Rendszer Kft., Magyarország

ABSTRACT

By the recognition of the building blocks of our universe, together with the mechanism of its operation and its system-technique, new scientific basis can be established. These new basis allow the derivation of current axioms and the explication of experienced phenomena, which are also supported by the current CERN measurements. The recognition of control ability of space energy makes it possible to work and applicate as a new energy source.

ÖSSZEFOGLALÓ

Univerzumunk építőkövének, működési mechanizmusának, rendszertechnikájának felismerésével új tudományos alapok létesülnek, amiket a CERN mérései is alátámasztanak és amellyekkel a jelenlegi axiómák levezethetők és a tapasztalt jelenségek magyarázhatók. A térenergia szabályozóképességének felismerése lehetőséget ad annak munkavégzésére, új energiaforrásként történő alkalmazására.

Kulcsszavak

Dipólusos energiakvantum, pondusi és nem pondusi energia rendszer, új energiaforrás, CERN.

1. BEVEZETÉS

Napjainkban a hagyományos energiaforrások energia készletének vészes csökkenése, az atomerőművekkel szembeni polgári ellenérzések, az életteret szennyező energiaátalakítások elhagyása, az érdeklődés fókuszába helyezte az új, az alternatív és a környezetbarát energiaforrások kutatását. A technika ma megelőzi a tudományt, mivel olyan jelenségeket képes létesíteni, felismerni, amelyeket a tudományos alapokkal még nem lehetséges értelmezni, pl. nanotechnikai-, részecske gyorsítói-, űrbéli-jelenségek, stb. Az új térelmélet, ami egy új energia elmélet ezeket a tudományos hiányosságokat igyekszik pótolni. Létünk terét, univerzumunkat energetikailag két részre bontjuk, vannak a pondusi (új fogalom) és a nem pondusi energia rendszerek. A jelen ismereteinkhez igazítva, pondusi energia rendszer az, aminek tömeget tudunk tulajdonítani, a nem pondusi energia rendszer tömeget nem mutat. Így egy m tömegű pondusi energia rendszert, a térfogatán belül is és kívül is a nem pondusi energia rendszer, röviden nevezve térenergia tölti ki és veszi körül. A nem pondusi energia rendszer építőköve a dipólusos energiakvantum, amit értelmezhetünk a kutatók által keresett és elnevezett "isteni részecske-kének" is. A nem pondusi energia rendszer elvezet egy új térmódelhez, amely megteremti az új tudományos alapokat és rámutat egy új energiaátalakításra, új energiaforrásra. A tudományos igyekezet során több térelmélet is született, de ismereteim szerint egyiknek sem sikerült egy "természethű" modellt alkotni. Az új térelmélet térmódelje a jelenségek értelmezésénél természetűnek bizonyul.

2. AZ ÚJ TÉRMODELL, A PONDUSI ÉS A NEM PONDUSI ENERGIA RENDSZER (UTÓBBI RÖVID ELNEVEZÉSSSEL "TÉRENERGIA") DEFINÍCIÓSZERŰEN

1. Létiünk terét, univerzumunkat **térenergia** tölti ki.
2. A térenergia **építőköve a dipólusos tulajdonságú energiakvantum**.
3. A végtelen szabadságfokú építőkövekből létrejövő tér nulla spinű mezője létesíti a **nem pondusi energia rendszereket**, a térenergiát.
4. Az alapjaiban nulla spinű mezőből létesült és abban elhelyezkedő spinnel rendelkező energiák rendszere tömeget mutat, tömeggel rendelkezik, amik a **pondusi energia rendszereket létesítik**.
5. A pondusi (vagy ismertebb fogalommal anyagi jellegű, tömeggel rendelkező) energia rendszerek periodikus működésű formái létesítik a **pulzált irányított teret – a gravitáció forrását –**, amit a nulla spinű energiamező közvetít tovább.
6. A **gerjesztett pondusi energia rendszer makroszintű dipólusos tulajdonságot mutat** (lásd például a mágneseket, a töltésmegoszlásokat), aminek **külső irányított tere** ismertebb fogalommal **külső aurája munkavégzésre alkalmas** a nem pondusi energia rendszernek természetesen, statikusan is és dinamikusan is mindenkor az energiaminimumra törekvése, szabályozása által (emlékezz még a 3. definícióra!).
7. Az **aura energiaforrása a térenergia, katalizátor a gerjesztett anyag**, ahol a térenergia, a nem pondusi energia rendszer természetesen szabályozási mechanizmusával kimeríthetetlen új energiaforrásként jelenhet meg.

A nem pondusi energiarendszer, mint térenergia felismerése a tudományt új alapokra helyezi, aminek segítségével azt kiegészíti, bizonyos területeit újraértelmezi. Ennek érdekében a pondusi rendszerek kapcsolatának matematikai leírására bevezetésre került az \bar{E}_K **kapcsolati energia térvektor** és a pondusi és a nem pondusi energia rendszerek működési kapcsolatának értelmezésére egy **új ötödik tehetetlenségi kölcsönhatás**. Például az egyre jobban terjedő nagyteljesítményű ipari mágnesek által generált mágneses terek kölcsönhatásából származó erőt munkavégzésre hasznosíthatjuk, a mágnes térnek az energia minimumra történő szabályozását illetően. Az egyik gerjesztett mágneses teret – a villamos gépek tárgyalásánál szokásos elnevezéssel – $\bar{\phi}$ fluxus térvektorral, a másikat \bar{I} áram térvektorral írjuk le és kölcsönhatásukat az \bar{E}_K kapcsolati energia térvektor adja, amely potenciális energia, ahol $\bar{E}_K = (\bar{\phi} \cdot \bar{I}^*) \cdot (-j) = T - j \cdot E_0$ [VAs], és T a munkavégzés energiája, E_0 a kapcsolati tér energiája, azon energiák, amelyeket a térenergia energia minimumra szabályoz.

A tehetetlenségi kölcsönhatás bevezetésével, az **Egységes energia elmélettel UNIFIED THEORY OF ENERGY (UNITHE)** az éter- a relativitás- és a kvantum-elmélet összekapcsolható, az erős, gyenge, elektromágneses, gravitációs kölcsönhatások közös alapon újra értelmezhetők, a tudomány számára ma axiómaként ismert villamos tér, mágneses tér, gravitáció, tehetetlenség levezethetők, így azok többé nem axiómák. A természethű modellel a térnek nincs olyan része, ami anyag- és energiamentes, ismert értelmezésben tehát a vákuum más értelmezést kap! Az új egységes energia elmélettel a legfrissebb tudományos megfigyelések, a fénysebességnél gyorsabb sebességű mozgások és információ átvitelek is értelmezhetők, természethűen magyarázhatók.

Nézzünk egy klasszikus kísérletet, az elektronnak villamos térben való mozgását. Állandó nagyságú villamos térben, ha elektront gyorsítunk, egyre nagyobb sebességeknél az elektron gyorsulása egyre kisebb. **A magyarázat Einsteini felfogásban:** mivel az elektron töltése és a villamos tér változatlan, ezért az elektrorra ható gyorsító erő állandó, aminek következtében Newton axiómája alapján az $\vec{F} = m_e \cdot \vec{a} = \text{állandó}$ akkor igaz, ha \vec{a} csökkenésével m_e értéke nő. A kísérlet eredménye alátámasztja Einstein relativitás elméletét. **Az új energia elmélet alapján a magyarázat:** Newton axiómája szerint az impulzusváltozás erőszükséglete, $\vec{F} = d(m_e \cdot \vec{v}) / dt = \text{állandó}$, ahol a végeredmény: $\vec{F}_B = \vec{v} \cdot (dm_e / dt)$ és $\vec{F}_K = m_e \cdot (d\vec{v} / dt)$. Az \vec{F}_B , a \vec{v} sebességgel haladó m_e elektron tömeg belső aura erőrendszerének változása. Annak érdekében, hogy m_e elektron tömege és töltése változatlan maradjon, m_e tömegnek nem szabad megváltoznia. Így $\vec{F}_B = 0$. Azonban \vec{F}_K , m_e elektron tömeg $d\vec{v}$ sebesség változásához tartozó kapcsolati energia sávváltás (külső auraváltás erő szükséglete), $d\vec{v} / dt = \text{állandó}$ esetén a \vec{v} sebesség növekedésével nő (modellszerű magyarázata a későbbi 1. ábra

alapján is követhető). Ennek következménye \vec{F} és m_e állandósága mellett, \vec{v} növekedésével, a $d\vec{v}/dt = \vec{a}$ csökkenése. **Ugyan arra az eredményre jutottunk, mint Einsteini felfogásban, de a jelen rendszerben m_e elektron tömeg változatlan maradt.** Ha m_e tömeg \vec{v} állandó sebességgel halad, akkor a maga előtti teret \vec{F}_K^* fékező erővel alakítja át aurája alakjára, de ugyanekkor a térenergia a mögötte lévő teret $-\vec{F}_K^*$ toló erővel alakítja vissza. Így, \vec{v} állandó sebességgel haladó m_e tömeg energiája változatlan marad. Továbbá a relatíve nullasebességű születési tömegenergia változatlansága alapján írható $m_e(v) = m_{0e}$. **Röviden, a sebességtől függő kapcsolati energiasáv váltása (a fékező illetve toló erők különbsége) okozza a testek tehetetlenségét.**

3. A TÉRENERGIA, AZ IRÁNYÍTOTT TÉR, A TÉRKAPCSOLATOK ÉS MODELLEZÉSÜK

A térenergia építőköve: a dipólusos tulajdonságú energiakvantum. *Fő jellemzője*, hogy építőkövével azonos valószínűséggel és azonos valószínűségű energiasűrűséggel tölti ki létünk terét, megteremtve a nulla spinű energiamezőt, az univerzumunkat, továbbá az elemi térfogatban a térenergia jellemző végtelen kicsi és végtelen darabszámú dipólusos energiakvantummal, amelynek energia összege az elemi térfogatban egységnyi energiájú. Továbbá az egységnyi térfogatban végtelen elemi térfogat van, így az **egységnyi térfogat nem pondusi energiája végtelen nagy**. (A tudomány által definiált anyag is átrendeződéssel a térenergiából keletkezik! {lásd 4. definíció, további magyarázat később!}).

Az irányított tér: a dipólus-rendezett nem pondusi energia rendszer, amely a térben energiadiferenciát mutat! Ilyen például a mágneses és a villamos tér, amelyek között rendszertechnikailag csak az anyag gerjesztésének módja a különbség.

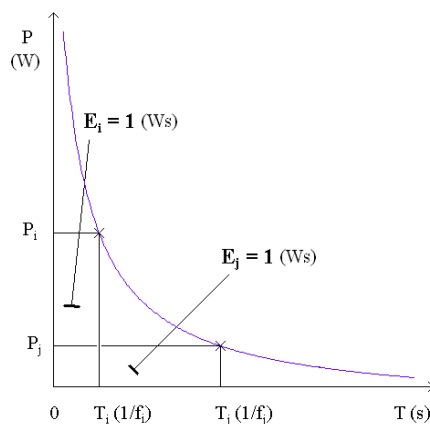
A térenergia modellezése: a dipólusos tulajdonságú, energetikailag végtelen szabadságfokú és nulla spinű, a teret azonos valószínűséggel és energiasűrűséggel kitöltő, az irányított terének energiaspektrumát is figyelembe vevő **térenergiát, egységnyi térfogatban modellezhetjük nullától végtelenig terjedő diszkrét frekvenciájú és egységnyi energiatartamú energiaadagokkal** (1. ábra).

$$\text{Így: } P_i [W] = 1 \cdot f_i [Ws/s] = 1/T_i [Ws/s] \Rightarrow P(T) = 1/T.$$

$$\text{Az egységnyi térfogat energiája: } \int_0^{\infty} P(T) \cdot dT = \int_0^{\infty} \frac{1}{T} \cdot dT = \left[\ln \frac{\infty}{0} \right] = \ln \infty = \infty [Ws].$$

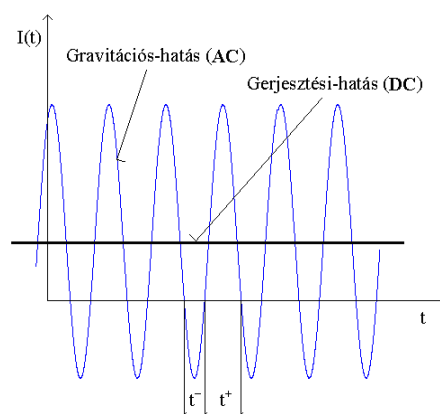
Ami, az eredeti definíció eredményét adja!

Ahol: az $f[Hz]$ frekvencia, a $T[s]$ periódusidő, a $P[W]$ teljesítmény.



1. ábra. A térenergia egységnyi energiatartamú teljesítmény- idő és frekvencia-spektruma

A gravitációs tér: az anyag (a pondusi energia rendszer) és a gerjesztett anyag együttes irányított tere a periodikusan pulzált irányított tér és irányított tér. Az anyag irányított terére jellemző, az azonos struktúrájú felépítésben periodikusan mozgó alapelemek által létesített, egy nézőpontból észlelt periodikusan pulzált irányított tér. A pulzáció idejének felében a dipólusos tulajdonságnak megfelelően egy inercia rendszerben (a mágnesség-tanból ismert pólusok definíciójával) modellszerűen az északi, a másik felében a déli spektrumú pólus a jellemző. Így amikor az egyik tömeg északi spektrumú, akkor a másik tömeg déli spektrumú. **(Mindig vonz! Mindig a nagyobb tömeg szinkronozza magára a kisebbet! Két tömeg viszonylatában például a Nap – Föld esetében is a pulzáló szinkronozott tér kapcsolati energiájának erőrendszeréből a Földre vonatkozóan alapvetően adódik a tömegközéppontokat összekötő irányban vonzóerő, – a spektrumok fázisszögéből adódó – rá merőlegesen a haladást meghatározó érintő irányú erő és a forgást biztosító nyomaték!)** **Így az anyagok közötti gravitációs tér, az anyagok által létesített periodikusan pulzált irányított tér!** A gerjesztett anyag irányított terének villamos analóg modelljét a 2. ábra mutatja, ahol I az irányított tér intenzitása, t^- az eredő negatív hatás ideje, t^+ az eredő pozitív hatás ideje.



2. ábra. A gerjesztett anyag irányított terének villamos analóg modellje

A tömeg értelmezése és mérése: Maxwell idejében (1831 – 1879) még létezett a teret kitöltő alapjaiban teljesen ismeretlen úgynevezett éter, amit ma akár nevezhetnénk sötétenergiának, nullaponti energiának, Higgs-térnek, térenergiának, nem pondusi energia rendszernek, stb. Einstein (1879 – 1955) egy nagy gondolkodó volt és kísérletekkel próbálta bizonyítani az éter létezését vagy nem létezését, aminek kimenete, hogy egyiket sem sikerült bizonyítani. Ekkor jött Einstein nagy zsenialitása, kijelentése, már pedig az éter nem létezik (ne feledjük, ez még ma sem bizonyított!). A nagy elme zseniális kijelentésének eredménye a relativitáselmélet megszületése. Einstein tömeg-energia ekvivalencia összefüggése, ahol $c [m/s]$ a fénysebesség, $m [kg]$ a tömeg, $E [Ws]$ az energia:

$$E = m \cdot c^2 \quad [Ws = Nm = J = VAs], \text{ a fotonra: } E_f = m_f \cdot c^2.$$

Hozzuk vissza és töltsük ki a teret az ismeretlen tulajdonságú éterrel, az új energia elmélet alapján a nem pondusi energiarendszerrel. Helyezzük el a foton a térenergiával jellemzett térbe és írjuk fel Einstein tömeg-energia ekvivalencia összefüggése alapján E_f foton energiát:

$$E_f = m_f \cdot c^2 = E_{Kf} = (m_f \cdot c) \cdot (c) = E_{0f}.$$

Az összefüggésekből látható, hogy a foton energiája egyenlő a korábban bevezetett E_K kapcsolati energiával, ami a leíró sebességirány azonossága miatt skalárként írható, ” f ” index a fotonra utal. Az E_f - el ellentétben az E_{Kf} - összefüggésben a jellemző két energiarendszer kapcsolatának energiája is megjelenik, azaz a ” c ” sebességgel haladó ” m_f ” foton tömeg energia spektrumának, aurájának

kapcsolata a tér "c" sebességű és "f_c" frekvenciájú energia spektrumával, aurájával, amely kapcsolatot a térenergia mindenkor energia minimumra szabályoz (Gondolj vissza a tehetetlenségi kölcsönhatásra.). A bevezetett természetű tér-rendszerben egy forrásból megszülető foton leválásának aktivációs energiáját, annak energia megmaradását "c" sebességgel történő haladással biztosítja a térenergia. Így a foton nyugalmi állapota a fénysebességgel való haladás. Az E_{0f}, az m_f(v) = m_{0f} állandóságra utal. A térenergia által biztosított szabályozott energia egyensúlyban felírható még következőképpen: E^c_{tér} = E_{mozgási, foton}. Így az irányított terek kapcsolatából származó energia:

$$E_{Kf} = E_{tér}^c + (1/2) \cdot (m_{0f} \cdot c) \cdot (c) = E_{tér}^c + (1/2) \cdot (I'_f) \cdot (c).$$

A jellemző energiák (energia értékek megváltozása, az irodalomban használatos jelölésekkel) az irányított térkapcsolattal:

$$\begin{aligned} E_{mozgási} &= (1/2) \cdot m \cdot v^2 = (1/2) \cdot (I') \cdot (v) [Nm], & E_{forgási} &= (1/2) \cdot \Theta \cdot \omega^2 = (1/2) \cdot (L') \cdot (\omega) [Nm], \\ E_{tekeres} &= (1/2) \cdot L \cdot I^2 = (1/2) \cdot (\phi) \cdot (I) [VAs], & E_{kondenzátor} &= (1/2) \cdot C \cdot U^2 = (1/2) \cdot (Q) \cdot (U) [VAs], \\ E_{helyzeti} &= m \cdot g \cdot h [Nm], \text{ ahol elmarad az } (1/2) \text{ szorzó mivel } \mathbf{nincs auraváltás!} \end{aligned}$$

Összegezve Einstein tömeg-energia ekvivalencia összefüggésében szereplő "m" **tömegnek** az új térelmélet szerint aurája is van. Továbbá mozgási sebességétől független, **csak egyféle tömegértéke létezik**, amit nevezhetünk m₀ nyugalmi tömegnek is, ami csak addig létezik változatlan formában, amíg a belső aura nem változik meg. **Tehát: az "m" tömeg mérésel meghatározható értékét, az "m₀"-t a pondusi energia és a nem pondusi energia rendszer kölcsönhatása adja.** A tömeg spektrográfokban az ismert gyorsítási eljárással azt mérjük, hogy az m tömeget képviselő energiakombináció (pondusi energia) milyen ellenállást tanúsít a nem pondusi energia mezőben való gyorsítása során, vagyis mekkora tehetetlenségi energiát igényel. Így a gyorsítási eljárással **az "m" tömeg tehetetlenségét mérjük**, ami méréskor az Einstein által definiált nyugalmi tömegértéket adja. Az előzőek alapján még az is megállapítható, hogy *egy anyagnak a térben való haladása során nem a sebessége korlátozott, hanem a gyorsulása!*

A magfúzió esetén a tömegdefektus magyarázata: az A tömegszámú, Z rendszámú atom atommagjának tömege M(A,Z), a proton tömege m_p, a neutron tömege m_n. A tömegmegmaradás törvénye alapján: M(A,Z) + Δm = Z · m_p + (A-Z) · m_n. A Δm = *tömeghiány*, amit úgy értelmeznek, hogy a fúzió eredményeként létrejövő új atom kialakulása közben felszabadult **energia eltávozott és elvitt egy bizonyos tömeget**. A relativitás elméletből a tömeg-energia ekvivalencia alapján következik: Δm · c² = E_{kötési}. **Az új térelmélet szerint:** a fúzió közben, nincs energia felszabadulás, nincs energia eltávozás, **csak energia átalakulás van!** A részecskék alapvető tulajdonságai: a **tömegük**, a különböző **töltéseik** és a **spinjük**, amiket az új térelmélet szerint **ki kell egészíteni**, a periodikusan pulzáló irányított terük és irányított terük, másképpen mondva **belső és külső aurájuk!** Az egyesítési folyamathoz jelen van m_p (a periodikusan pulzáló irányított terével és az irányított terével, ami gerjesztett állapotának következménye) és m_n (a periodikusan pulzáló irányított terével). Nagy közelségbe kerülve, az egymásra szinkronozott periodikusan pulzáló irányított terük igen erős gravitációs kölcsönhatást eredményez, és létrejön az M tömegű atommag. Ennek periodikusan pulzáló irányított tere, mint külső aura energetikailag annyival kevesebb, mint amennyit a belső gravitációs kölcsönhatás E_K kapcsolati energiaként leköt. A protonnak az irányított tere megmarad, mivel ez nem kerül kölcsönhatásba! **Az elméletek összekapcsolásával:** Δm · c² = E_{kötési} = E_K [VAs]! A második egyenlőség nem csak törvényszerű, hanem **természetű** egyezőséget mutat.

A neutron bomlás folyamata és magyarázata: a folyamatot az ismert Feynman-gráffal szemléltetik. Az átalakulás során W⁻ bozon keletkezik. A bomlási folyamat kiinduló és átalakult tömegei m_{neutron} > m_{proton} + m_{elektron} + m_{antineutrino}. Az átalakulás során a W⁻ bozon tömege m_{W-} ≅ 80 · m_{neutron}. A klasszikus fizika szerint ez nem lehetséges! A kvantummechanika szerint rezonanciatömeg, ahol a

részecske nincs tömeghőjén, amit egy Breit-Wigner eloszlás ír le. A határozatlansági reláció alapján a tömegeloszlás szélessége, szórása, részecske élettartama számítható. Ezek a matematikai eljárások kiválóan leírják a tényleges folyamatot, de, hogy a természetben mi okozza ezt és miért történik így, arra nem ad magyarázatot! A gyakorlati megfigyelés eredményét Higgs próbálta megmagyarázni. Ez a szellemes Higgs-mechanizmus miatt van. Bevezetve egy új mezőt, Higgs-mező, kiderül, hogy a vákuum tulajdonságai változnak! **Ha a semleges Higgs-mezővel találkozik a W^- (és Z^-) bozon a vákuumbeli útján, akkor "ellenállást érez". Emiatt lesz tömege.** Ez az egyetlen magyarázat eddig arra, hogy miért van a kétfajta bozonnak tömege. A végső bizonyíték az lenne, ha a spin nélküli Higgs-részecskét kísérletileg megtalálnák. Az összes új gyorsítóban (Svájci kutatóközpont CERN) ez után kutatnak. **Az új térelméleti alapokon elemezve a neutron bomlását,** egy olyan neutron állapotot elemezhetünk, aminek energetikailag **stabilis** és **labilis** mozgásállapota kis értékű energiadifferencián valósul meg. Az $m_{neutron}$ tömeget egy természetes változó energiájú külső (zavaró) irányított térbe elhelyezve, a neutron rendszer labilis energetikai állapotában **auraváltást szenved,** és m_{proton} tömegű stabilizált mozgásállapotba alakul át. **Az auraváltás következménye** a kapcsolati tér térenergiájának állapotváltozása, egy **dinamikus turbulens állapotba való átmenet, aminek spinje van.** Így a dipólusos energiakvantumokat, a nem pondusi energia rendszert egy periodikus pályára viszi, aminek periodikusan pulzált irányított tere aurája, valóban tehetetlenséget mutat, **amit m_{W^-} tömegként érzékelünk.** Mivel a turbulens m_{W^-} tömegű energiakombináció, $\Delta E < E_{kritikus}$ nem éri el azt az értéket, amitől stabilis állapotba kerülhetne, ezért az visszaalakul nulla spinű állapotába. Az instabil m_{W^-} tömegként jelentkező energiakombinációban jelenlevő irányított terű energiakombinációk – elektron, antineutrínó – továbbra is változatlanul megmaradnak, a térenergia, a nem pondusi energia rendszer által biztosított energia megmaradás és energia egyensúly miatt. Végül az antineutrínó párjával a nulla spinű tér energiája lesz. **Megjegyzés:** A Higgs által keresett spin nélküli mezőt, akár térenergiának, nem pondusi energia rendszernek is definiálhatjuk! Ha a tér egy pontjának környezetében például a pulzált irányított terek kölcsönhatásából **a kritikus érték feletti energiadifferencia változás lép fel,** " $\Delta E > E_{kritikus}$ ", akkor ott létrejöhet a periodikusan pulzált irányított tér. **Ily módon a térenergiából anyag keletkezhet** (például a fekete lyukak születése stb.)! Ha véletlenszerűen **a kritikus értéket jóval meghaladó energiadifferencia lép fel** " $\Delta E \gg E_{kritikus}$ " és az öngerjedő folyamat állandósul, akkor **folymatosan energiaátalakulás történik** oly módon, hogy az energiaforrásként szolgáló nem pondusi energia rendszert, térenergiát, főleg anyagi jellegű formában (például fotonok) a forrástér kisugározza. **Így születhetnek és működhetnek a csillagok, amint Napunk is!** Az öngerjedés állandósulási folyamata anyagrendszereket is kibocsáthat, amelyeket gravitációs kapcsolatban megtarthat. Visszatérve a Higgs-bozonra, valószínűleg a várt formában nincs, de keletkezhetnek a W^- és Z^- bozonnak megfelelő tömegértékek, mint ahogy ettől eltérőek sorozata is. A legfrissebb hírek (2012. július) a Higgs-bozon felfedezésének hírei, mérési eredményei is az említett megállapításomat erősítik. Ugyanis több van a Higgs-bozonból, mint amennyire a fizikusok számítottak. Így felvetődik, hogy nem egyféle Higgs-bozon létezik, ami viszont az elemi részecskék "árnyékvilágára", a hön áhított szuperszimmetrikus részecskékre utalnak [10]. A jelenlegi tudományos ismeretek háttérben ezek a gondolatok teljesen jogosnak tűnnek és a matematikai leírások is megfogalmazhatók, de a természeti folyamatok, a 31 évem kísérleteinek tapasztalatai és a gyorsítóban végzett kísérletek mérési eredményei is inkább az új térelméletet UNITHE támogatja. Így az új alapokon teljesen világos, hogy az ütközések során $a+b$ részecskékből nem csak $a+b$ alkotóelemei jelenhetnek meg, hanem a kapcsolati terük, a nem pondusi energia rendszer periodikussá alakult formái is. Ezek már detektálhatók, amiket $a+b$ részecskék és azok mozgásállapota határoz meg valamilyen ütközési valószínűséggel (vagyis amit a reakció valószínűsége $a+b \rightarrow c+d+\dots$, stb. eredményez), oly módon, hogy az energia megmaradást és az energia egyensúlyt statikusan is és dinamikusan is átrendeződéssel a nem pondusi energia rendszer folyamatosan biztosítja.

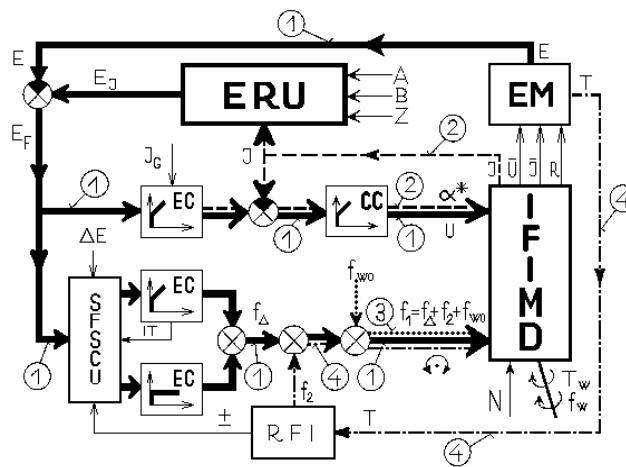
Az általam ismert legújabb (2009) Relativitáselmélet tankönyv [8] szerint általánosan:

$$m = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}, \quad m_0 = \text{nyugalmi tömeg}, \quad c = \text{fénysebesség}.$$

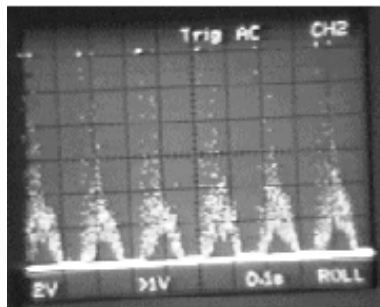
Az energiával történő optimális gazdálkodást, az élő rendszerekre jellemző szabályozással, a kapcsolati energia hibajel E_F generálja (4. ábra). A technológiához illeszthető E_I szabályozási függvényt az alábbi összefüggés adja:

$$E_I = \sqrt{2} \cdot I \cdot \sqrt{\left(\frac{B-A}{B-2A+I}\right)^Z},$$

ahol az illesztéshez az A , B , Z paraméterek megadása szükséges a 4. ábrán látható módon. A rendszer főbb egységei (4. ábra): IFIMD frekvenciaváltós indukciós motor hajtás, EM energia modell, ERU energia referencia egység, EC energia szabályozó, CC áram szabályozó, SFSCU tengelyfrekvencia kereső és követő egység, RFI rotor frekvencia illesztő. A Siemens egyik fejlesztő mérnöke 1995-ben megnézte a hajtást, és nem értette, hogyan lehet ilyen rendszert létrehozni. Majd említette, 20 – 25 évvel megelőztem az ipari igényt. Ez a megállapítás még ma is igaznak bizonyul.



4. ábra. Az áram alapú energia szabályozás (CBEC)



5. ábra. Dinamikus fékezésnél az áram alapjel alakulása

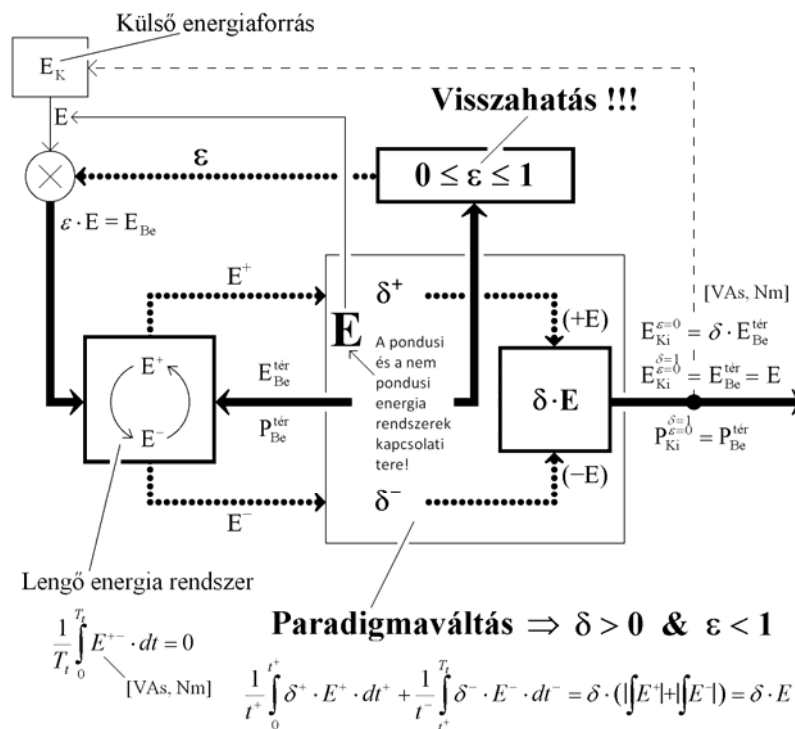


6. ábra. Az indukciós motor dinamikus fékezése

C*/ A szabad mozgású, a természet működését másoló új típusú energiaátalakítás:

A transzformátor, a legegyszerűbb villamos gép is egy energia szabályozott rendszer. A szabályozást, a terhelés okozta térféltá kijavítását a Maxwell egyenletek szerint, a veszteségek elhagyásával, a $\bar{\phi} [Vs]$ dimenzióval jellemzett irányított tér, a nem pondusi energia rendszer a $\bar{\phi}(t) = \int_0^t \bar{U}_k(t) \cdot dt = L \cdot \bar{I}_g(t)$ összefüggés egyenlőségének mindenkor biztosításával végzi. Az $\bar{U}_k [V]$ a generátor kényszer feszültsége, $\bar{I}_g [A]$ a gerjesztő kényszer válasz árama, $L [H]$ a rendszer inductivitása. Itt, ebben az energia átalakító rendszerben (és alkalmazott rendszereinkben is) szabályozással a térenergia sajnos csak az energia szállítását tudja végezni. **A jövő energia átalakító berendezéseiben, a szabad mozgású új típusú energia átalakítóknak a szabályozással, a térenergia maga is további munkát végezhet, megvalósítva ezzel egy új kimeríthetetlen energiaforrást, amely végtelen teljesítménnyel is képes szabályozni.** Az előzők szerinti nagyteljesítményű energia átalakító rendszernek európai szabadalmi bejelentése [1] 2011. év áprilisában és elsőbbségi hivatkozással 2012. évben a PCT nemzetközi bejelentés [2] megtörtént, amiknek közzététele 2012 októberében volt.

Az előző A*, B*, C* típusú energiaátalakítások és hatásfokuk alakulása: az energiaátalakulást szemléltető modellt a 11. ábra, a hatásfokok alakulását a 12. ábra mutatja. Az A*, B* változatokra jellemző eljárásokat részletesen [6] irodalom tárgyalja. Az általánosított átdolgozott változat (11., 12. ábra) már az A*, B*, C* változatok energiaátvitelét egységesen kezeli és bemutatja hogyan alakul a hatásfok az UNITHE által ismertett nem pondusi energia rendszer munkavégzésének figyelembevételével.



11. ábra. Az A*, B*, C* típusú energiaátalakítások folyamatának modellje a veszteségek elhagyásával

Az új tételmelet UNITHE figyelembe vételével berendezéseink zárt rendszerként nem kezelhetők, mivel az anyagi jellegű pondusi rendszerek a nem pondusi energia rendszerekben helyezkednek el, amelyek mindenén áthatolnak. A gravitációnak is ez a közvetítő eleme, így a gravitáció nem árnyékolható vagy emlékezz a Michelson-Morley kísérletre, ami szintén az új tételmelet helyességét bizonyítja \Rightarrow a pondusi energia rendszer (éter) rendszertechnikájából adódóan nem képes a tömeget szállítani, csak az energia egyensúlyt és megmaradást biztosítani! Az energiaátalakítási folyamatokat tekintve (11. ábra), a terek kapcsolatából származó energia E a meghatározó, ennek erőrendszere támadja a mechanikát, aminek rendszertechnikája (felépítése) határozza meg, hogy ez merre hat, a ki-

meneten mi szabadul ki. **Fontos észrevenni**, hogy a nem pondusi energia rendszer törvényei szerinti szabályozással mindenkor biztosítja berendezéseinknek, élő és élettelen rendszereinknek, Univerzumunknak statikus és dinamikus energiaegyensúlyát, az energia megmaradását, az információ átvitelét és a munkavégzések energiaforrását. A modell (11. ábra) a bemenetre történő kapcsolati energia E visszahatást ε visszahatási tényezővel veszi figyelembe. A periodikus működésű rendszereink leírását lengő energiaként tekinthetjük. Ennek formái a működési típusok (A*, B*, C*) esetén meghatározó. Továbbiakban a hagyományosan fellépő veszteségektől eltekintünk!

A berendezésekre jellemző energiaátvitel mechanizmusát a 11. ábra szemlélteti. Ahol:

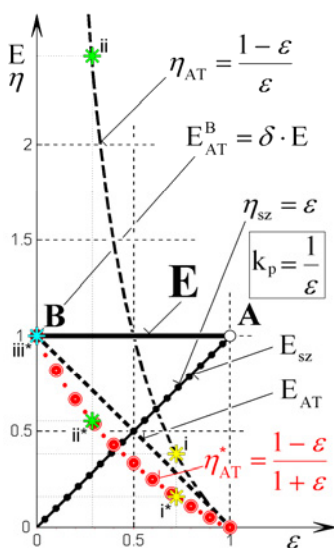
- E kapcsolati energia,
- T_t a mágneses kapcsolat egy periódusának ideje,
- ε a kapcsolati energia visszahatási koefficiens,
- δ a kapcsolati energia egyenirányítási koefficiens,
- $+$ a mágneses mozgást segítő hatás érvényesülése,
- $-$ a mágneses mozgást akadályozó hatás érvényesülése.

A hagyományos felépítésű gépekben (A*) a lengő energia rendszer energiaátvitelére $\delta = 1$ értéket eredményez. Ezen konstrukciók optimalizálásánál arra törekednek, hogy a visszahatás a bemenetre maximális legyen $\varepsilon = 1$, a kedvező hatásfokú energia szállítás érdekében.

Az új típusú energia egyenirányítást végző berendezéseknél (B*, C*) a nem pondusi energia rendszernek a bemeneti energia szállításán túli munkavégzése is megjelenik a kimeneten, mint hagyományos értelemben vett új energiaforrás, így a különböző berendezésekre $\delta > 0$ és $\varepsilon < 1$, ami paradigmaváltást eredményez.

A berendezésekre jellemző energiaátvitelt és hatásfokát hagyományos és új alapokon a 12. ábra mutatja. Ahol:

- E kapcsolati energia, mindig egységnyi munkavégzéssel,
- E_{AT} a kapcsolati térből átalakult nem pondusi energia,
- E_{AT}^B a kapcsolati térből átalakult nem pondusi energia a "B" munkapontban,
- E_{sz} a kapcsolati tér által szállított energia,
- ε a kapcsolati energia visszahatási koefficiens,
- δ a kapcsolati energia egyenirányítási koefficiens,
- k_p a teljesítményerősítési koefficiens,
- η_{AT} hatásfok **hagyományos alapokon**, az átalakult nem pondusi energiát figyelembe véve,
- η_{sz} hatásfok **hagyományos alapokon**, az energiát szállító nem pondusi energiát véve,
- η_{AT}^* hatásfok **új alapokon**, az átalakult nem pondusi energiát figyelembe véve.



12. ábra. Az energia szállítása és átalakulása, valamint ezeknek hatásfoka a veszteségek elhagyásával

A 12. ábra szerint mutatott energiaátvittelek és hatásfokainak alakulása az A*, B*, C* típusú gépekben:

- Hagyományos felépítésű "A" munkapontra optimalizált $\varepsilon = 1$, gépekben (**A* típus**):

$$E_{sz} = E \cdot \varepsilon, \eta_{sz} = \frac{E_{sz}}{E} = \frac{E \cdot \varepsilon}{E} = \varepsilon.$$

- Új felépítésű, lengő, mechanikus energia egyenirányítást alkalmazó, "B" munkapontban működő $\varepsilon = 0$, gépekben (**B* típus**):

$$E_{AT}^B = \delta \cdot E, 0 \leq \delta \leq 1, \eta_{AT}^B = \infty.$$

- Új felépítésű, lengő, teljes energia egyenirányítást alkalmazó $\delta = 1$, szinkronmozgó, a természet működését másoló gépek (**C* típus**):

$$k_p = \frac{1}{\varepsilon}, E_{Be} = E \cdot \varepsilon, E_{Be}^* = E + E \cdot \varepsilon, E_{AT} = E - E \cdot \varepsilon, \\ \eta_{AT} = \frac{E_{AT}}{E_{Be}} = \frac{1 - \varepsilon}{\varepsilon} = k_p - 1, \eta_{AT}^* = \frac{E_{AT}}{E_{Be}^*} = \frac{1 - \varepsilon}{1 + \varepsilon} = \frac{k_p - 1}{k_p + 1}.$$

A nem pondusi energia rendszer munkavégzését, mint **új energiaforrást is figyelembe véve** a fentiek alapján, az energiaátalakulás hatásfoka:

$$0 \leq \eta_{AT}^* \leq 1.$$

Az energia megmaradás visszaigazolódik! A kimenetről visszacsatolt rendszerek nem igényelik a hagyományos bemenő teljesítményt, ezeknél a munkapontok, a "B" jelű helyen alakulnak ki. Az elektrotechnikában használatos erősítőkben a teljesítményerősítés (k_p) energiaigényét a tápegység szolgáltatja, az új berendezésekben a tápegység feladatát a nem pondusi energia rendszer végzi, megvalósítva ezzel egy új energiaforrást, ami valójában mindig is megvolt!

5. ÖSSZEZGÉS

A napvilágra került információk elemzése során úgy tűnik nincs olyan fizikai jelenség ma, amit az egységes energia elmélettel UNITHE ne lehetne természetűen értelmezni. Az eredmények tükrében a jövő energiagazdálkodásának alapját mindenképpen az új energiaforrás adhatja. A CERN és más gyorsítók által közzétett mérések, valamint a mérnöki tudományok eredményei maradéktalanul támogatják az új térelméletet. A Higgs-bozon, mint új részecske felfedezése a Higgs elméletét igazolja, aminek szánt feladatokat a nem pondusi energia rendszerek másképpen, de szintén elvégzik, és túl azon értelmezik még a jelenlegi alapvető és törvényekben megfogalmazott jelenségeket, a gravitációt, a tehetetlenséget, a bolygó mozgásokat és mind azokat, amelyek ma axiómaként értelmezettek, és amelyeknek kutatása a gyorsítókban még csak most indul. Az új térelmélet alapjai, a kölcsönhatásoknak közös alapokon való újraértelmezésére szintén lehetőséget ad.

6. KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönet mind azoknak, akik a 31 éves kutató munkám során támogattak. Köszönet elődeinknek, akik a jelen tudományt kutatásaikkal megalapozták, a részecske fizikusoknak, akik munkájukkal és eredményeik publikálásaival lehetőséget adnak elméletem helyességének bizonyítására. Köszönöm munkatársam és feltalálótársam Pintér Csaba vállalkozási és kereskedelmi igazgató tulajdonosnak az utóbbi időszakban nyújtott igen értékes támogatását. Köszönet a Kapcsolati Energia Rendszer Kft. (Contact Energy System Ltd.) és Pintér Művek (Pinter Works) által elvégzett munkáért, Dr. Rónaföl-

di Arnold kollégámnak értékes javaslataiért és Dr. Jármai Károly professzor úrnak, Szalontai Levente és Fenyősy János kollégáimnak a publikálásban nyújtott segítségéért.

7. IRODALOM

- [1] Fekete, G., Pintér, Cs.: Method and apparatus for exploiting interaction energy of magnetic fields, *European patent application*, Number: E11462006, 2011. (2012 októberében közzétett).
- [2] Fekete, G., Pintér, Cs.: Method and apparatus for exploiting interaction energy of magnetic fields, *International patent application*, Number: PCT/HU2012/000029, 2012. (2012 októberében közzétett).
- [3] Fekete, G.: Process for moving “inducted voltage”-less rolling part placed in magnetic field and equipment for realisation of process, *University of Miskolc, Hungarian patent: HU 226 570 B1*, 2009.
- [4] Fekete, G.: The New Unified Theory of Energy (UNITHE) and Practically Useful Results. *12th International Conference on Energetics – Electrical Engineering, ENELKO 2011*, Cluj, 6-9 October 2011, Proceedings, pp: 28-37.
- [5] Fekete, G.: Rectifying of Contact Energy in New Systems. *16th International Conference on Electrical Drives and Power Electronics (EDPE 2007)*, High Tatras, Slovakia, 2007, Proceedings: Power Generation and Transmission, Full paper on CD-ROM.
- [6] Fekete, G.: Study of Transfer of Contact Energy of Industrial Magnets in a New Magnetic Power Machine. *16th International Conference on Electrical Machines, ICEM 2004*, Cracow - Poland, 2004. Proceedings, pp: 503-504, Full paper, CD-ROM.
- [7] Fekete, G.: A New Energy Controlled Current Source Inverter Fed Induction Motor Drive, *9th International Conference and Exhibition on Power Electronics and Motion Control, EPE-PEMC 2000*, Kosice, Slovak Republic, 2000. Proceedings, Vol. 7. , pp: 130-134.
- [8] Hraskó, P.: A relativitáselmélet alapjai. *Tankönyv, Typotex Kiadó*, 2009, ISBN 978 963 279 027 5
- [9] INTERNET: <http://www.idokep.hu/hirek/quantum-radar-delayed-choice-eraser> (Az oldal ellenőrizve: 2012. 12. 07.).
- [10] INTERNET: <http://www.origo.hu/tudomany/20120712-higgs-bozon-standard-modell-szuperszimmetria.html> (Az oldal ellenőrizve: 2012. 12. 07.).
- [11] INTERNET: <http://www.origo.hu/tudomany/20120704-az-ev-vegere-derulhet-ki-hogy-valoban-a-higgsbozont-fedezteke.html?beuszo> (Az oldal ellenőrizve: 2012. 12. 07.).